

MÄRJAMAA VALLAVOLIKOGU

Kultuurikomisjoni koosoleku protokoll

Märjamaa

04. märts 2016. a nr 12

Algus kell 13.00 lõpp kell 14.35.

Koosolekut juhatas: komisjoni esimees Teet Tomson
Protokollis: volikogu sekretär Janika Liländer

Koosolekust võtsid osa komisjoni liikmed: Iris Haiba, Kalle Teekivi, Teet Tomson, Tõnu Mesila.
Puudusid: Darja Lehtsalu, Ethel Espenberg, Merlin Suurna, Venno Kornak

Kinnitati alljärgnev **PÄEVAKORD**:

1. Mittetulundusliku tegevuse toetuse korra läbivaatamine ja vajadusel muudatusettepanekute tegemine
2. Märjamaa Valla Noortekeskuse põhimääruse muudatused
3. Rahvamajade piletitulu
4. Märjamaa kino tegevusest

Päevakorrapunkt 1

Mittetulundusliku tegevuse toetuse korra läbivaatamine ja vajadusel muudatusettepanekute tegemine

T. Tomson selgitas, et teema on päevakorras kuna hindamiskomisjoni liige H. Jõgisalu arvates ei vastanud kõik hinnatud taotlused mittetulundusliku tegevuse toetamise korra § 9 nõuetele.

T. Tomson märkis, et kui korda sõna-sõnalt võtta, siis tõesti ei olnud esitatud kõiki nõutud dokumente, enamasti olid puudu seltsingulepingud. Seda põhjusel, et tegemist on taotlejatega, kes olid seda teinud juba aastaid ning oma seltsingulepingud olid nad esitanud esmakordsel taotlemisel. Üksikutel taotlejatel olid esitamata aruanded. Hindamiskomisjoni liige K. Petjärv avaldas hindamiskomisjoni koosoleku järgselt arvamust, et edaspidi ehk ei peaks kõike spordile suunatud raha (peale spordiklubi halduskulude) jaotama pearahana noortesportile. Mingi võimalus peaks jääma pretendeerida toetusele ka muudel spordiprojektidel.

Toimus arutelu.

I. Haiba märkis, et kultuurikomisjonis lepiti eelnevalt kokku proportsioonid.

T. Tomson: Täna sel päeval on spordi rahastamine vallas pearaha põhine, kultuuri puhul ürituste põhine.

T. Mesila rääkis spordi rahastamise kohta, et küsimus on pearaha suuruses – kui pearahana maksta välja väiksem osa, siis jääks raha ka ürituste toetamiseks. Näiteks 102,5 euro asemel määrata pearahaks 70 eurot.

Kõneldi mittetulundusliku tegevuse korra § 5 „Toetuse kriteeriumid“ sõnastusest.

T. Tomson: Minu mõte oli, et kriteeriumid on midagi sellist, mille järgi saab midagi hinnata. Lõikes 2 „toetamisel eelistatakse projekte ...“ on loetelu. Hindamise käigus selgus, et sõna „või“ lõike 2 punktide 8 ja 9 vahel „tappis“ kõik minu head kavatsused. See sõna muutis kõik taotlused, mis vastasid vähemalt ühele neist 9 punktist, võrdseks ning kadus igasugune võimalus taotlusi pingeritta seada. Ettepanek – sõna „või“ § 5 lõikest 2 välja võtta. Siis saame teha 9 reaga tabeli ja kirjutada iga taotluse taha, mitmele ta neist 9-st punktist vastab

I. Haiba: Nii kitsalt küll hinnata ei saa. Sel juhul tuleks hinnata kasusaajate hulka ja muid selliseid kriteeriume.

Tuleks välja töötada hindamiskriteeriumid, mis võtavad arvesse kõike seda, mida me taotlustes näha tahame ja seda, kas projekt täidab eesmärgi. Kuid selliste summade puhul ei ole sellise töö tegemine mõistlik. Peab jäämagi subjektiivne hindamisvõimalus.

Toimus arutelu.

K. Teekivi: Oleme korda mitmeid kordi muutnud, kuid vahet ei ole midagi. Anname endale aru, et sama protsent mittevastavaid taotlusi (mida tõi välja H. Jõgisalu), oli ka varem. Läbi aegade on neid, kellel aruanne või muu esitamata ning me oleks võinud need kõrvale heita, kuid ikka on inimlik aspekt juurde tulnud – summad väiksed, tegemist meie oma inimestega. Võime korra teha nii detailseks kui tahame, kuid, nagu I. Haiba ütles, need summad ei vääri seda tööd.

I. Haiba: Sel juhul tuleks lahti kirjutada hindamiskriteeriumid, kriteeriumite väärtused ja siis seal näpuga järke ajada, kuid see on vahel väga ahistav.

T. Tomson: Ca kuu aja pärast kuulutatakse välja II taotlusvoor.

T. Mesila: Mind huvitab eelkõige see, et lõppeks süüdistused. Mina saan punktide oma arusaamise ja senise kogemuse põhjal ühtmoodi aru, H. Jõgisalu teistmoodi.

T. Tomson: Kuna H. Jõgisalu etteheide oli, et taotlused ei vastanud § 9 nõuetele, siis arutaks need punktid läbi ja vaataks, kas on midagi neist vaja muuta. Kui jõuame järeldusele, et neist mõne muutmine on oluline, siis tuleb minna ettepanekuga volikogusse.

Arutati § 9 nõudeid, mille sõnastus Märjamaa Vallavolikogu 16.06.2015 määruses nr 34 „Mittetulundusliku tegevuse toetamise kord“ on järgmine:

§ 9. Nõuded taotlusele

(1) Taotlus peab sisaldama järgmist teavet:

- 1) projekti toimumise kohta ja projekti teostamise perioodi;
- 2) osalejate/kasusaajate eeldatavat arvu;
- 3) projekti eesmärgi (3-5 lauset) ja ülevaadet selle saavutamiseks läbiviidavatest tegevustest;
- 4) tasakaalustatud eelarvet, milles on välja toodud rahaline oma- ja kaasfinantseering ning planeeritavad tulud (sh taotletav toetus) ja kulud.

(2) Taotlusele lisatakse järgmised dokumendid:

- 1) seltsingul koopia ühise tegutsemise lepingust;
- 2) eelarve koostamisel aluseks olnud hinnakalkulatsioonid (ühe tegevuse kohta, mille maksumus on kuni 300 eurot (kaasa arvatud) ja hinnapakumised (tegevuse kohta, mille maksumus ületab 300 eurot);
- 3) korraldatava näituse puhul ideekavandi tutvustus ja toimumispaiga kinnitus;
- 4) võistlusel, konkursil, festivalil osalemisel koopia kutsest või teave sündmuse toimumisest ja kavast (nt viide sündmuse kodulehele);
- 5) trükise puhul kirjeldus (sh autori tutvustus, formaat, maht, trükiarv, trükise sisu lühitutvustus);
- 6) muud lisad, mis aitavad läbivaatajatel hinnata projekti väärtust.

(3) Taotluse vormi kinnitab vallavalitsus korraldusega.“

I. Haiba juhtis tähelepanu sellele, et hindamiskomisjoni ülesandeks peaks olema sisuline hindamine. Taotlusele lisatakse teatud dokumendid, kuid mingid neist on sellised, mida komisjon lugema ei pea.

I. Haiba: Piisab kui menetleja, s.o T. Mesila ütleb, et nõutud dokument on esitatud. Nõutud dokumentide olemasolu kontrollimine on menetleja ülesanne. Komisjonile tuleks edastada vaid need dokumendid, mis on hindamise aluseks. Me ei hinda ju seda, kas seltsingulepingu on sõlminud adekvaatsed ja toredad inimesed. Me ei anna ju mitte ühtegi hinnangut sellele. Sisupoole hindamiseks vajame taotlusele lisaks hinnapakumisi, kalkulatsioone jms.

T. Tomson: H. Jõgisalu hakkas tegema T. Mesila tööd ja jõudis isiklikule arvamusele just nagu ei oleks T. Mesila oma tööd õigesti teinud. Kirjutasin enne hindamiskomisjoni ja ütlesin seda ka koosoleku algul, et kui taotlus on jõudnud komisjoni laule, siis järelikult see vastab nõuetele ja me ei vaidle koosolekul selle üle.

T. Tomson: Korras on kirjas, et vallavalitsuse nimetatud vastutav ametnik kontrollib taotluse vastavust nõuetele, puuduste esinemisel annab taotlejale aega puuduste kõrvaldamiseks. Kui taotlejad kõrvaldavad puudused, siis taotlus esitatakse hindamiskomisjonile.

J. Liländer: Antud juhul komisjonile esitatud tabelis oli küll märge, kas aruanne on esitatud või mitte, aga seltsingulepingu kohta veergu ei olnud. Nii saigi hindamiskomisjoni liige info üleslaetud paketist.

T. Mesila sõnas, et ta lihtsalt ei tulnud selle peale, et lepingud üles laadida.

T. Mesila: Kas leping peab olema taotleja iga projekti juures? Ka seltsing peab igas taotlusvoorus lepingu uuesti esitama või piisab sellest kui see on meil varasemast olemas?

T. Tomson: Jätame nii nagu praegune sõnastus on – seltsing peab igal taotluskorral iga projekti juures esitama seltsingulepingu. Siin tuleb päevakorraale bürokraatia ja terve mõistuse küsimus – miks peab 5 aastat tegutsenud seltsing iga kord oma neljale taotlusele lepingu koopia lisama?

Tõdeti, et taotlusvormil nõutu on hindamiseks vajalik info ning taotlejal tuleb need andmed esitada, s.h ka osalejate/kasusaajate eeldatav arv ning projekti algus ja lõpp. Eelarve peab olema tasakaalus.

Arutelu tulemusena jäädigi selle juurde, et **seltsingu puhul peab taotluse juures olema seltsingulepingu koopia. Kui ühes voorus esitab seltsing mitu taotlust, siis piisab kui füüsiliselt on dokument ühe juures olemas. Menetleja saab selle põhjal märkida koondtabelisse kõikide selle seltsingu taotluste taha, et leping on esitatud.**

Hindajal on õigus soovi korral küsida lugemiseks seltsingu lepingut. Sisuliselt ei oma seltsingu moodustamise eesmärk projektide hindamisel mingit sisulist tähtsust. Lepingu esitamise ainuke mõte on selles, et tõestatakse ära, et taotlejana märgitud seltsing tõepoolest ka eksisteerib.

Hinnakalkulatsioonide ja pakkumiste juures tõi T. Mesila välja järgmise probleemi: Kollektiiv teeb pikemaajalise projekti ning see sisaldab mitmel erineval marsruudil sõitmist. Igat sõitu eraldi vaadates on maksumus alla 300 euro, kuid kui kõik sõidud summeerida, siis on need üle 300 euro.

T. Mesila: Mina vaatasin igat sõitu eraldi ja kui oli alla 300 euro, siis piisas kalkulatsioonist. Kas oleks pidanud vaatama siiski ühe kuluartiklina ja nõudma hinnapakkumist?

I. Haiba: Minu jaoks on kõige olulisem sisuline pool. Kui on esitatud kalkulatsioon ja me saame aru, mis on ühiku maksumuse aluseks võetud ning kui see on adekvaatne, kontrollitav, siis ei ole hinnapakkumine oluline.

Arutelu tulemusena jäädigi seisukohale, et kui ühel kulureal olev tegevus läheb üle 300 euro, siis peab olema hinnapakkumine.

Korraldatava näituse puhul tuleb esitada ideekavandi tutvustus ja toimumispaiga kinnitus, võistlusel, konkursil, festivalil osalemisel koopia kutsest või teave sündmuse toimumisest ja kavast (nt viide sündmuse kodulehele).

T. Mesila: Küsimust tekitas ka see, et raha küsitakse hallatavate asutuste ülesannete täitmiseks ning probleeme oli omaosalusega. (Selgitus § 5 lg 3 sätestab, et korra alusel ei toetata valla hallatava asutuse ega selle struktuuriüksuse tegevust ning tema korraldatavaid üritusi; ei toetata projekti, millel puudub rahaline omaosalus või kaasfinantseerimine.)

Arutelu tulemusena tõdeti, et **kui toetust küsib asutuse juurde moodustatud seltsing, mitte hallatav asutus ise, siis on juriidiliselt kõik korrektne.** See, kas sisuliselt hallatavate asutuste rahastamine just sellisel viisil peaks käima, on laiem ja eraldi käsitlemist vajav teema.

Igal projektil peab olema rahaline omaosalus. Kui omaosalust ei ole märgitud, siis annab menetleja sellest taotlejale teada ning palub projekti täiendada. Kui ei täiendata nõutud tähtajaks, siis taotlust hindamisele ei esitata.

Oluline, et taotlejale esitatud menetleja märkused viitega puudustele projektis ning parandamiseks antud tähtajad oleks fikseeritud.

T. Tomson: Komisjon ei hakka arutama selle üle, kas on kellestki kahju, et ta projekt tehnilist vooru ei läbinud ja hindajate lauale ei jõudnud.

Otsustati: Mitte muuta mittetulundusliku tegevuse korda. Nii taotlejatel, menetlejal kui hindajatel järgida korras sätestatud. Menetleja esitab hindamiskomisjonile hindamiseks vaid nõuetekohased taotlused.

Otsustati: Teha ettepanek vallavalitsusel vaadata üle noortesporti pearaha taotluse vorm ning vajadusel muuta see arusaadavamaks.

Päevakorrapunkt 2

Märjamaa Valla Noortekeskuse põhimääruse muudatused

T. Mesila selgitas, et noortekeskus soovib kõikjal kajastada oma uut aadressi. Seetõttu on vaja muuta ka põhimäärust.

T. Mesila: Esialgne plaan oli, et juhataja oleks tulnud valitsuse istungile, et vaadata põhimäärus ka muus osas üle, kuid koolituse tõttu ta ei saanud osaleda. Seetõttu ongi vaid kaks muudatusettepanekut:

- muuta põhimääruses aadressi ning

- lisada noorte õiguste alla õigus rentida noortekeskuse ruume.

Hinnakirja valitsus veel ei kinnitanud. Ruumide rentimisel kehtivad reeglid tuleks kirjutada noortekeskuse kodukorda.

Toimus arutelu.

T. Tomsonit huvitas vara eest vastutamise küsimus – kuidas see toimuma hakkab?

T. Mesila vastas, et noortekeskus taotleb juurde 1,5 kohta, praegu nad olemasoleva personaliga huviringide korraldamisega tegeleda ei jõua, on põhimõtteliselt valvurid. Vara eest vastutab juhataja nii ehk teisiti.

T. Mesila: Rääkisime enne koosolekut volikogu sekretäriaga. Ilmselt on põhimääruses vaja muuta ka muid punkte. Seekordsesse volikogusse põhimääruse muudatustega ei jõua tulla.

T. Tomson märkis, et ta vaatas võrdluseks Keila noortekeskuse põhimäärust, mis tundub olema meie omast oluliselt mahukam.

T. Tomson: Ei taha, et juhataja pandaks vara eest ainuisikuliselt vastutajaks. Hästi selgelt peaks olema fikseeritud see, et kui noortekeskuse külastajatest keegi midagi lõhub, siis oleks täiesti kindel, et vald saab esitada lõhkujat vastu kahjunõude.

K. Teekivi palus selgitada, mida tähendab noorte õigus tasuta kasutada oma ürituste korraldamiseks noortekeskuse ruume.

J. Liländer: Noortekeskuse kasutust pidi ju laiendatama ka eakatele ning beebidele?

T. Tomson: Kui noortekeskuses toimub keskuse tavapärasest tegevusest erinev üritus, siis peaks ükskõik, kes neid ruume rendib, tasu maksma, sest kui on mingi privaatyritus, siis ei saa noortekeskus samal ajal oma tegevusi läbi viia.

T. Mesila märkis, et asutuste ruumide kasutamise hinnakirjad peaks olema suhteliselt paindlikud, et juhil oleks võimalik ka kokkuleppe hindu rakendada.

Otsustati: Teha valitsusele ettepanek vaadata noortekeskuse põhimäärus tervikuna üle.

Päevakorrapunkt 3

Rahvamajade piletitulu

T. Tomson: Päevakorda võetud kuna volikogu jaanuarikuu istungil küsis Marju Plamus rahvamajade piletitulude ja selle kasutamise kohta.

K. Teekivi: Mis seis piletitulu kasutamisega tänasel päeval on? M. Plamus küsis volikogus, olles eelnevalt rääkinud Varbola rahvamaja juhatajaga, et miks ei saa rahvamaja kasutada oma teenitud tulu ürituste korraldamiseks. Raha tuleb tuua valda ja siin läheb see ühisesse katlasse. Kohapeal vastas L. Laurits, et üldjuhul saab asutus oma teenitud tulu ka ise kasutada.

T. Tomson: Volikogu liikmeid informeeriti hiljem e-kirjaga, et Varbola rahvamajast 2015. aastal piletite müügist tulu ei laekunud.

(L. Lauritsa vastus M. Plamuse küsimusele oli: Tulude arvestust peetakse kõigi hallatavate asutuste lõikes eraldi. Alaeelarvete täitmise aruandest on täpselt jälgitav kõigi asutuste teenitud tulud kokku. 2015.aastal laekus Varbola Rahvamajas osutatud teenuste eest tulu kokku 2093,56 eurot (vt alaeelarvete täitmise aruanne seisuga 31.12.2015 rida 61). /.../. Laekunud on ruumide ja inventari rendi ja üüritulu ning vastavalt äriruumi rendilepingule küttekulu. Piletite müügist ei ole eelmisel aastal tulu laekunud.)

T. Mesila: Valla eelarves on raha kasutamine teisiti kui erasektoris. Kui asutusele on eelarves ette antud tuluplaan, siis seni kuni sa seda täida, siis mingit lisavõimalust sa ei tekita. Kui eelarves on plaan väike, või ei ole seda üldse, siis saad tulu arvelt ka kulusid suurendada.

Teema on selles, et peale Märjamaa rahvamaja teistel suurt tuluplaani ei ole. Vallalt üritusteks raha ei küsita, kuid teenitakse piletitulu, mille arvelt maksavad ürituse kulused. Summad ei kajastu ei eelarve tuludes ega kuludes.

Toimus arutelu.

Kell 14.17 lahkus K. Teekivi.

Päevakorrapunkt 4

Märjamaa kino tegevusest

Arutleti selle üle, millised oleks kino näitamise optimaalsed nädalapäevad, räägiti seansside algusaegadest, kino näitamise võimalustest laupäeviti, koos ujula kasutamisega – nii-öelda perepakett „Veeda päev Märjamaal“, suvistest näitamistest ning filmivalikust.

Teet Tomson
Koosoleku juhataja

Janika Liländer
Protokollija